

علی دهباشی

سهراب شهیدثالث و گل‌های سرخ برای آفرینش

سهراب شهیدثالث کارگردان و سناریوی فیلم‌های مشهور و بیادماندنی تاریخ سینمای ایران: «یک اتفاق ساده» و «طبیعت بیجان» که از سال ۱۳۵۴ در خارج از ایران بسیار می‌برد، تاکنون در آلمان کارگردانی متعدد فیلم بلند سینمایی را به نحو مطلوب انجام داده است. هر کدام از این فیلم‌ها از سوی مجامع و منتقدان و جشنواره‌های سینمایی آلمان، فرانسه، انگلستان و آمریکا مورد تحسین قرار گرفته و جوایزی در سطح بهترین سناریو و کارگردانی سال بدین اعطای شده است.

چند فیلم سهراب شهیدثالث از جمله فیلم «اتوپیا» وی که در سال ۱۹۸۲ ساخته شده است مکرر در تلویزیون آلمان و سینماهای این کشور به نمایش درآمده است. شهیدثالث از سال ۱۹۸۰ به عضویت دائمی «اتحادیه نویسندهان و سناریویت‌های آلمان» انتخاب شده و در کنار کارگردانان نام آوری همچون ویم وندرس جای گرفته است. از سال ۱۹۸۴ هم به عضویت آکادمی هنر آلمان که یکی از مراجع معتبر هنری آلمان است انتخاب شد.

سهراب شهیدثالث را در جامعه سینمایی آلمان و اروپا، کارگردانی سختگیر، جدی، کم حرف و پرکار می‌شناستند. او را بمندرجات می‌توان در مجالس و مناسباتی هنری یافت، اما در جریان جدیدترین تحولات سینمایی و ادبی جهان قرار دارد. به عنوان سلط بزمیانهای آلمانی،

فرانسوی، انگلیسی و چک کمتر مطلب قابل توجهی است که از نگاه او دور بماند. و این نکته را در آگاهی‌های عمیق و منقدانه‌اش از مسائل سینمایی جهان و ادبیات غربی می‌توان یافت.

در طول کار سینماییش کمتر حاضر به گفتگو یا مصاحبه شده است. در مورد کارهایش از سناریو تا ساخت فیلم، از اصول خود ذره‌ای نمی‌گذرد تا آنجا که گاهی مقاومت او در مقابل تهیه کنندگانش به سکوت دو تا سه سال هم کشیده است. علی‌رغم این ویژگی‌ها هنرمندی است به نهایت متواضع و فروتن و در داوری‌هایش نمونه یک انصاف و تسلط عمیق به عالم هنر مشهود است.

به سینمای «بونوئل» علاقه خاصی دارد تا آنجا که می‌گوید: «توبیوگرافی بونوئل کتاب بالینی من است». آنوان چخوف را استاد خود می‌داند و از گذشته‌های دور با آثارش آشنا بوده و در آلمان مجموعه داستانها، رمانها و نامه‌هایش را بطور کامل و چندباره خوانده است و این ارادت به آنجا می‌رسد که فیلم بلندی درباره زندگی چخوف ساخته که فرانسه، شوروی و آلمان در تهیه این فیلم مشارکت کرده‌اند. برای مطالعه و فیلمبرداری درباره زندگی چخوف ماهها در شوروی، ایتالیا و ویسبادن آلمان بسر برده است. دریافتهای شهیدثالث از آنوان چخوف و فیلمی که درباره او ساخته است در مطبوعات آلمان، فرانسه و شوروی مورد ستایش و تحسین قرار گرفته است. و یارها در تلویزیون‌ها و مجامع دانشگاهی و تئاتری این کشورها به نمایش درآمده است. آنچه شهیدثالث درباره چخوف مطالعه کرده و نوشته است خود کتابی است در نوع خود بی‌نظیر.

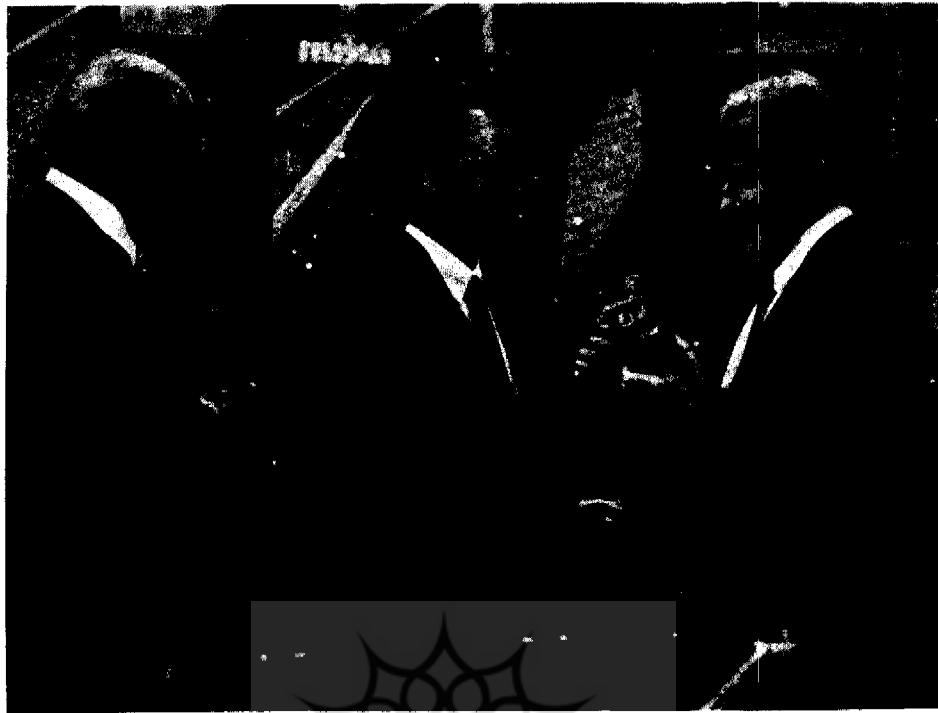
فرصتی دست داد تا در برلین با معرفی آقایان احمد شهیدی و مرتضی ممیز دیداری با وی داشته باشم. در طی چند نشست بنا به تقاضای بنده موافقت کرد که حرف و سخنمان با یکدیگر ضبط شود. آنچه در این گفت‌وگر گذشت ضمن اینکه مروری بود بر کارنامه هنری وی دارای نکات فوق العاده ارزشمندی است که از سوی شهیدثالث مطرح شد و بی‌تردد برای سینماگران و دوستداران این هنر مغتمم خواهد بود.

چند روز قبل از اینکه اولین دیدار با سهراب شهیدثالث انجام شود شب پانزدهم آبان ماه گذشته (ششم نوامبر) از تلویزیون آلمان مراسم فستیوال «TELE STAR» آلمان که هرساله برای انتخاب برترین‌های سینمای آلمان برگزار می‌شود پخش شد. این مراسم در تالار فیلامورنی شهر کلن با حضور سینماگران و منتقدان برگسته آلمان و دوهزار نفر از دوستداران هنر سینما برگزار شد. در این فستیوال دیپلم افتخار و جایزه بهترین سناریو و کارگردانی سال ۱۹۹۲ به سهراب

ROSEN FÜR AFRIBKA

Nach dem Roman von LUDWIG FELZ
Ein Film von SOHRAB S. SALESS

مراسم اعطای جایزه بهترین سناریوست و کارگردان سال آلمان به سهراب شهیدثالث

صحنه‌ای از فیلم گل‌های سرخ برای آفریقا

شهیدثالث بخاطر آخرین ساخته‌ی «گلهای سرخ برای آفریقا»، تعلق گرفت. دیلم افتخار و لوح ویژه توسط مانفرد زپاتکا که یکی از برجسته‌ترین بازیگران تئاتر و سینمای آلمان – و بازیگر اصلی سه فیلم از سه راب شهیدثالث – بهوی اهدا شد. این جایزه از طرف کanal یک و دو تلویزیون آلمان هرساله بهترین اثر سینمایی داده می‌شود و از معتبرترین جایزه‌های سینمای اروپاست. در مطبوعات آلمان بویژه مطبوعات سینمایی این کشور مقالات بسیاری از سوی متقدین درباره این فیلم کار و سبک شهیدثالث منتشر شده است که چند مقاله را انتخاب کرده‌ایم و در دست ترجمه است.

شهیدثالث در بخشی از گفتگویمان درباره چگونگی این فیلم چنین گفت: «از سال ۱۹۸۶ دیگر فیلم نساختم. برای اینکه قصد کرده بودم حتماً «گلهای سرخ برای آفریقا» را بازم. سناریوی این فیلم چندین بار رد شده بود. تهیه کنندگان استدلالهای عجیبی می‌کردند. یکی می‌گفت خیلی طولانی خواهد شد. دیگری مطلبی درباره فیلم‌نامه می‌گفت و خلاصه هر کدام حرفی می‌زدند. خواستار جرح و تعديل سناریو بودند که من نمی‌پذیرفتم. سرانجام در سال ۱۹۹۰ طلس شکست و به تهیه مقدمات کار پرداختیم و در ژانویه ۱۹۹۱ فیلمبرداری را آغاز کردیم. و این، مقارن هجوم وحشیانه آمریکائیها به مردم عراق بود. بخشی از صحنه‌های فیلم در فرودگاه اتفاق می‌افتد که در هیچ فرودگاهی نمی‌گذاشتند برویم فیلم بگیریم. بعد صحنه‌ها را به جای دیگر منتقل کردیم و سرانجام در ژوئیه ۱۹۹۱ کار فیلم‌برداری تمام شد.»

متن گفتگوی مفصلی که با سه راب شهیدثالث داشتم به همراه چند مقاله درباره نقد و معرفی آثارش در یکی از شماره‌های آینده کلک منتشر خواهد شد.